

Більше — жодного
Мудьговища

ОДШ! Останній день школи!

Починаємо відлік: залишилось 27 хвилин, 17 секунд і 9 мілісекунд до... ЛІТА!

Більше не буде літа «Н», тобто Нудьговища. Вона, Джуді Муді, матиме найкраще на світі літо.

ГРАНДІОЗНО!

Доки не повернувся пан Тодд, Джуді передала записку Рокі.

Рокі перекинув записку Френкові. Пан Тодд зайшов до класу з купою паперів. На ньому була кепка «Музикуй!». Він блимнув світлом, щоб привернути увагу. Френк закинув записку до рота.

— Тест! — сказав пан Тодд.

3-«Т» клас застогнав.

— Подумайте лише: це ваш останній тест останнього шкільного дня.

— Аааа! Ніііі! Невдала ідея! — лунало звідусіль.

— Нізащо, — буркнув Френк. Записка вилетіла з його рота і чвакнула простісінько посеред парти Рокі. Слинява купка!

— Бве! — гукнув Рокі.

Пан Тодд роздав аркуші і прочистив горло.

— Питання номер один: скільки разів цього року я надягав фіолетову краватку?

Усі стали викрикувати відповіді.

— Десять!

— Двадцять сім!

— Сто!

— Чотири!

— Ніколи! — вигукнула Джесіка Фінч.

— «Ніколи» — правильна відповідь! — відказав пан Тодд.

— Питання номер два: як довго наш клас подорожував навколо світу?

— Вісім днів! — вигукнув Френк.

— Вісім із половиною днів, — уточнила Джуді.

— Надто просто. Пропустимо наступне запитання. Ось це. Це непросте. Справді важке. Можна сказати, MUCHO GRANDE*!

— Скажіть нам! — закричали всі.

— Чи може хтось, маю на увазі вас, з-«Т», здогадатися, що я, ваш учитель пан Тодд, робитиму ЦЬОГО ЛІТА?

— Працюватимете в «Бочці огірків»? — запитав Хантер. — Я вас там бачив.

— Це було минулого літа, — відказав пан Тодд. — Якщо ви відшукаєте мене цього літа, отримаєте приз.

* Дуже велике (ісп.). — Тут і далі прим. пер.

— Нам потрібна підказка, — сказала Джуді. — Дайте нам підказку.

— Підказку! Підказку! Підказку! Підказку! Підказку! — в один голос гукав клас.

— Добре, добре. Дайте подумати. Моя підказка — це... ХОЛОД.

Пан Тодд обійняв себе, вдаючи, що тремтить від холоду:

— Брррр.

Джексон підняв руку.

— Продавець холодильників!

— Снігоприбирач! — сказав Джордан.

— Приборкувач білих ведмедів! — вигукнула Аня.

Джуді думала й думала. Її погляд зупинився на плакаті з Антарктидою, пришиленому до дошки.

— О! О! Я знаю! Ви поїдете в Антарктиду. Справжню.

— Ні, ні, ніт і ніт, — відказав пан Тодд.

Дзень! Прозвенів останній дзвоник. 3-«Т» клас просто ошаленів.

— Побачимося наступного року, — сказав пан Тодд.

— Тільки якщо не зустрінемо вас влітку! — гукнув хтось із дітей.

— До побачення, пане Тодде, — кинула Джуді, біжучи до дверей. — Не мерзніть.

— І ти, Джуді! — гукнув їй пан Тодд.

Халеплизо

— Хто останній — гнилий помідор!

Джуді, Рокі й Еймі протиснулися повз Френка у намет Ж. Д. Клубу на подвір'ї Джуді.

— Агов! Це нечесно! — обурився Френк.

Джуді дістала гігантський скручений плакат.

— Що ж, ЖД-вці! У нас буде найграндіозніше, подвійно прикольне, НЕнудне літо.

— Почекайте, — сказала Еймі, піднімаючи руку. — Хто такий — ЖД-вєць?

Джуді, Френк і Рокі втупилися одне в одного.

— Ми забули! — вигукнув Рокі. — Еймі ж навіть не належить до нашого клубу.

— Так, — погодилася Джуді. — Швидко. Френку, йди піймай жабу.

— Я? Ти йди і лови жабу, — відказав Френк.

— А навіщо взагалі потрібна жаба? — запитала Еймі.

Усі розреготалися.

— Побачиш, — сказав Френк.

— Побачиш, — сказав Рокі.

— А як щодо Жабуна? — запитав Френк.

Ну звісно! Джуді метнулася блискавкою до кімнати Стінка й повернулася із